

Publicerad 2015-10-16 23:12 av Magdalena Eriksson

Rummet längst in till vänster

går till henne genom solstinna löv

fötterna brinner mjukt

går in till henne

hon har räddat mig så många gånger

här i rummet finns bara hon

bredden är full

vi samtalar i lågan

snart är skärpan tillräckligt stark

kanske kan vi hjälpas åt att öppna dörren

för att få ut de stora fläckarna av ljus

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Magdalena Eriksson med Poeter.se id #49504 innehar upphovsrätten